

RECHTSPRAAK

G. Noor B.V./werknemer

Ontbinding wegens bedrijfseconomische redenen. Hoewel toekennen van neutrale vergoeding aan alle af te vloeien werknemers waarschijnlijk zal leiden tot faillissement, heeft werkgeefster haar slechte liquiditeitspositie en het negatieve eigen vermogen deels aan zichzelf te wijten door de uitbetaling van dividend. C=0,5

Werknemer is sinds 1999 dan wel 2002 in dienst van Noor, een onderneming op het gebied van de aanneming van grond-, weg- en waterbouw. Hij verricht de functie Machinist rupskraan. Noor verzoekt ontbinding wegens bedrijfseconomische redenen. Aangevoerd wordt dat door de crisis sinds 2011 grote verliezen zijn geleden. Noor beoogt 15 arbeidsplaatsen te laten vervallen. De functie van werknemer komt volledig te vervallen. Voor werknemer zijn geen herplaatsingsmogelijkheden binnen Noor. Noor heeft toestemming gekregen van het UWV voor opzegging van de arbeidsovereenkomsten. Omdat werknemer ziek is, is voor hem een ontbindingsverzoek ingediend. Werknemer betwist de bedrijfseconomische redenen.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Het ontbindingsverzoek houdt geen verband met een opzegverbod. Noor heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat haar omzet en bedrijfsresultaten sinds 2011 zodanig slecht zijn dat ingrijpen in de bedrijfsvoering noodzakelijk is. Dat andere passende functies binnen Noor aanwezig zijn, is niet gebleken. De arbeidsovereenkomst wordt derhalve ontbonden. Ten aanzien van de vergoeding wordt overwogen dat Noor thans een negatief eigen vermogen en een slechte liquiditeitspositie heeft. Aannemelijk is dat toekenning van een 'neutrale' vergoeding aan alle af te vloeien werknemers waarschijnlijk zal leiden tot een faillissement van Noor. Anderzijds heeft Noor die slechte liquiditeitspositie en dat negatieve eigen vermogen deels aan zichzelf te wijten door de uitbetaling van € 700.000 dividend in 2010, in welke periode de problemen in de bouw zich al ruimschoots hadden geopenbaard. Niet valt in te zien waarom Noor niet in 2010 en 2011, toen de economische druk toenam, een financiële voorziening voor eventueel af te vloeien werknemers heeft genomen. Door dit niet te doen, heeft Noor niet als goed werkgever gehandeld. Er wordt een vergoeding toegekend met $C=0,5$. Als datum van indiensttreding wordt 1 november 1999 gehanteerd. Er is geen aanleiding om bij de berekening van de vergoeding rekening te houden met het eerdere dienstverband bij een andere werkgever die failliet is gegaan. Wel wordt de periode dat werknemer werkte voor Aannemersbedrijf Kramer B.V. meegewogen. Weliswaar is die vennootschap later van naam veranderd en een zustervennootschap van Noor geworden, maar voldoende aannemelijk is dat het

dienstverband van werknemer bij Noor rechtstreeks voortvloeit uit dat dienstverband, zo er al geen sprake is/was van de overgang van een onderneming.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 18-03-2013

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2013:8612

Zaaknummer: 424639 OA VERZ 12-241

Rechters: J.H. Gisolf

Advocaten: K.S.J. van Berkel en G.J. Sjoer

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:685 BW